

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/114/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011818
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2117011818.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej v trestnej veci obžalovaného M. N., narodeného XX.XX.XXXX v H., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona o odvolaní okresného prokurátora, ako i obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trnave zo dňa 17.10.2017 sp. zn. 6T/33/2017 na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.01.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania okresného prokurátora, ako i obžalovaného M. N., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného M. N. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode so svojou manželkou N. N. (vylúčenou na samostatné konanie) si od presne nezisteného času až do dňa 25.01.2017 od doposiaľ nezistenej osoby nezisteným spôsobom na nezistenom mieste neoprávnene zadovážil omamnú látku - heroín, ktorú prechovával v oblasti zateplenia inžinierskych sietí, konkrétne šedých izolačných trubkách, nachádzajúcich sa v pivničnom priestore spoločných častí a spoločných zariadení bytového domu na D. ulici č. X v H., a to v balíčku hnedej farby prelepenom páskou, v ktorom sa nachádzalo 48,445 gramov heroínu s prímiesou paracetamolu a kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 5,4% hmotnostných a v priehľadnom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom s obsahom menších plastových vreciek s tlakovým uzáverom v počte 210 ks, v ktorých sa nachádzalo celkom 47,528 gramov heroínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 5,2% hmotnostných, čo spolu zodpovedá minimálne 369 obvykle jednorazovým dávkam drogy v celkovej hodnote 5.551,96 eur, ktoré boli zaistené pri prehliadke iných priestorov a pozemkov dňa 25.01.2017 s tým, že omamnú látku - heroín po telefonickom dohovore predával ďalším osobám, a to minimálne M. G., Z. G., I. P. a iným osobám, pričom dňa 25.01.2017 pred domom na ulici D. č. X v H. predal M. G. heroín o celkovej hmotnosti 2,326 gramov, ktorého hodnota je 93,04 eur a ktorý bol zaistený dňa 25.01.2017 pri vykonávaní prehliadky iných priestorov a pozemkov - osobného motorového vozidla zn. Fiat Stilo, ev. č.: PN128CY. Heroín je podľa Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za to súd obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí:

- 1 ks digitálnej váhy čiernej farby zn. MOMERT model 6000,
- 1 ks digitálnej váhy striebornej farby zn. Platinum model EHA 251,
- 3 ks priehľadných plastových vreciek s tlakovým uzáverom o rozmech 7,5x4 cm (2ks) a 12x7 cm (1ks),
- 1 ks kovovej kávovej lyžičky striebornej farby,
- 1 ks znečisteného fragmentu plastovej injekčnej striekačky (5ml) s bielym piestikom,
- 1 ks očadenej znečistenej lyžice s čiernou plastovou rúčkou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí:

- finančnej hotovosti vo výške 1.565,- eur.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote tak okresný prokurátor, ako i obžalovaný.

Pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora tento sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia trestu bez použitia zmierňovacieho ustanovenia § 39 Trestného zákona.

V rozsiahlych písomných dôvodoch odvolania poukázal predovšetkým na to, že okresný súd sa v rozhodnutí o mimoriadnom znížení trestu oprel o stanovisko Trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017 sp. zn. Tpj/55/2016 (R44/2017), kde je potrebné namietat, že sa nedostatočne presvedčivo vysporiadal s legitimitou jeho aplikácie v posudzovanej trestnej veci, teda opodstatnenosťou samotného mimoriadneho zníženia trestu uloženého obžalovanému vo výmere pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby a to vo väzbe na konkrétne skutkové zistenia a z nich vychádzajúce logické právne úvahy. Súd I. stupňa nepomenoval konkrétne skutočnosti, prejavujúce sa v skutkovom základe trestno-právne relevantného konania obžalovaného, prípadne charakterizujúce osobu obžalovaného ako objekt trestu, ktoré by zakladali potrebu citeľného zmiernenia uplatnenej trestnej sadzby. Odôvodnenie napadnutého rozsudku tak v dostatočnej miere neozrejmuje potrebu bonifikácie vyhlásenia obžalovaného o uznání viny v podobe mimoriadneho zníženia trestu na úroveň 7 rokov a 6 mesiacov, obzvlášť pri zohľadnení jednotlivých markantov zostrujúcich závažnosť ním spáchanej trestnej činnosti. Dal tiež do pozornosti, že je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že konanie o dohode a uznání viny a prijatie trestu v zmysle § 39 ods. 4 Trestného zákona predstavuje osobitný procesný trestno-právny spôsob konania v podobe špeciálneho mechanizmu nekompatibilného s inštitútmi štandardného hlavného pojednávania, medzi ktoré patrí aj vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. V uvedenom zmysle je § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona špeciálnym ustanovením vzťahujúcim sa výlučne na dohodovacie konanie, ktoré zákonodarca neumožnil súdom uplatňovať bez splnenia podmienok v ňom explicitne definovaných.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, tento sa svojim odvolaním, písomne zdôvodneným jeho obhajcom, domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia najnižšie možnej zníženej trestnej sadzby, pričom poukázal na to, že utrpel viacero mozgových príhod a jeho zdravotný stav je tým poznačený. Rovnako poukázal i na trest prepadnutia finančnej hotovosti 1.565 eur, ktorý trest nepovažuje za správny, pretože tieto peniaze nepatria jemu a ani z vykonaného dokazovania to nevyplýva.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala, alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť, alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2. Odvolací súd (III.) zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že:

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd, podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný, ktorí sú oprávnenými osobami, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu krajský súd dospel k záveru, že odvolania tak okresného prokurátora, ako i obžalovaného sú nedôvodné.

Obe odvolania smerovali len čo do výroku o treste, preto krajský súd obmedzil svoju prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

Pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora, ale i obžalovaného, je potrebné poukázať predovšetkým na to, že okresný súd pri rozhodovaní o treste sa dôsledne riadil všetkými zákonnými ustanoveniami. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu, pokiaľ tento pri ukladaní trestu aplikoval, resp. použil, rozhodnutie 44 publikované v Zbierke stanov Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017, podľa ktorého: „Analogia pri aplikácii Trestného zákona je neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (potresce sa procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Okresný súd teda vychádzajúc z vyššie uvedeného stanoviska, využil možnosť danú mu zákonom, kedy zohľadnil účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona, za súčasného rešpektovania požiadavky individuálnej, aj generálnej prevencie, ako aj zásad pre ukládanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona, ako i požiadavky na spravodlivé potrestanie páchatel'a podľa § 1 Trestného poriadku a s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu, dospel k záveru, že v danom prípade u obžalovaného bolo možné, aj dôvodné znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom najnižší trest, ktorý bolo možné obžalovanému, po takejto úprave uložiť, je trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov. Úvahy okresného súdu v tomto smere sú presvedčivé, majú oporu vo vykonanom dokazovaní a vychádzajú striktnie z príslušných zákonných ustanovení. V tomto smere preto krajský súd rozhodnutie okresného súdu v plnom rozsahu akceptoval a závery, ako i úvahy okresného súdu ohľadom uloženého trestu si v celom rozsahu osvojoval. V podstatných častiach preto krajský súd poukazuje na správne a vyčerpávajúce dôvody I. stupňového rozsudku.

Na základe vyššie uvedených skutočností Krajský preto súd nemohol akceptovať úvahy okresného prokurátora vyslovené v dôvodoch odvolania, a preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Krajský súd si neosvojil ani námietky vyslovené obžalovaným týkajúce sa výšky uloženého trestu, a to už i s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti správne zohľadňujúce všetky významné okolnosti pre ukládanie trestu. Rovnako za správny považuje výrok napadnutého rozsudku pokiaľ ide o trest prepadnutia finančnej hotovosti vo výške 1.565 eur, ktorý trest je odrazom vo veci vykonaných dôkazov, najmä listinami, akými sú zápisnice o prehládke, znalecký posudok, ktoré jednoznačne poukazujú na

to, že finančná hotovosť v tomto smere bola použitá na spáchanie trestného činu a bola trestným činom získaná, z ktorého dôvodu preto i tento výrok krajský súd považoval za správny a zákonný.

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, odvolanie okresného prokurátora, ale i obžalovaného, ako nedôvodné, v zmysle § 319 Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok